

Kleine staten en de illusie van de Wereldhandelsorganisatie:

Waarom lidmaatschap voor kleine staten niet altijd voordelig is

**Universiteit
Leiden**

Instituut Politieke
Wetenschap

Bachelor scriptie: Small States in World Politics

Door: Luca Suijker

Studentnummer: s1869876

Datum: 2 juni 2020

Supervisor: dr. W.P. Veenendaal

Tweede lezer: Prof. dr. P. Nieuwenburg

Aantal woorden: 7648

Introductie

Het aantal kleine staten in de wereld is sterk gegroeid sinds de periode van dekolonisatie in de jaren 60 van de vorige eeuw. Gedurende een periode van dertig jaar zijn 36 staten met minder dan een miljoen inwoners onafhankelijk geworden en hebben zij het lidmaatschap van de Verenigde Naties aangevraagd (Sutton, 2011, p. 142). Deze nieuwe staten kwamen door hun geringe grootte voor uitdagingen te staan in de internationale politiek. De wetenschappelijke literatuur over de internationale politiek bestaat voornamelijk uit onderzoek naar de grote machten in het internationale systeem en negeert grotendeels de rol van de kleine machten (Sutton, 2011, p. 145). Dit betekent dat kleine staten weinig gebruik kunnen maken van de academische wereld om oplossingen te vinden voor de uitdagingen op het wereldtoneel. Juist voor kleine staten lijkt de afhankelijkheid van de wetenschappelijke literatuur groot te zijn omdat zij zelf, door hun grootte, geringe mogelijkheden hebben tot onderzoek en analyse.

Deze scriptie zal zich richten op de relatie tussen kleine staten en internationale organisaties (IO's). Met de groeiende hoeveelheid IO's, kan het voor kleine staten lastig zijn om te bepalen wat de precieze kosten en baten zijn van een lidmaatschap. Voor kleine staten is het heel belangrijk om de juiste afweging te maken en zo met beperkte middelen toch het maximale te bereiken in de internationale politiek. Daarom moeten kleine staten alleen lid worden van de organisaties die hen het meest opleveren en andere links laten liggen. Deze scriptie zal in kaart brengen waarom kleine staten besluiten wel of geen lid te worden van één van de belangrijkste internationale organisaties: de Wereldhandelsorganisatie (WHO). Op die manier zal de scriptie helpen een beter inzicht te verkrijgen in de motivatie achter de keuze om lid te worden van de WHO. Vervolgens kan deze bijdrage in beeld brengen of de WHO zelf of andere lidstaten van de WHO een grotere rol kunnen spelen in het faciliteren van lidmaatschap voor kleine staten. Als laatste biedt het staten die nog geen lid zijn inzicht in de mogelijke probleempunten die een eventueel lidmaatschap in de weg staan. Met deze kennis zullen staten zich beter kunnen voorbereiden op een eventueel lidmaatschap van de WHO.

De scriptie begint met een bespreking van de belangrijkste theorieën uit de literatuur over de kosten en baten van het lidmaatschap van IO's en de WHO in het bijzonder. Vervolgens worden er aan de hand van deze theorieën een probleemstelling en hypothesen geformuleerd. Deze hypothesen worden getest door het uitvoeren van een logistische regressie en vervolgens door twee casestudies van Samoa en Nauru. Het testen van de hypothesen vormt de kern van de scriptie. De scriptie wordt afgesloten met enkele concluderende observaties.

Theoretisch kader

De internationale politiek als onderzoeksveld wordt voornamelijk gedomineerd door onderzoek naar grote staten. Kleine staten worden minder belicht, hoewel ook zij een rol van betekenis spelen op het toneel van internationaal politiek. De drie grote theorieën in de Internationale Relaties, het Realisme, het Liberalisme en het Constructivisme, geven alle drie een lezing van de rol die kleine staten spelen. Van de drie theorieën kan het liberalisme het best het gedrag verklaren van kleine staten met betrekking tot de keuze voor lidmaatschap van de Wereldhandelsorganisatie.

Het liberalisme voorziet dat kleine staten zich kunnen roeren op het internationaal toneel. Waar het Realisme voornamelijk uitgaat van macht in militaire zin, zien de liberalisten Keohane en Nye (1973) macht als een heterogeen concept en verschilt het volgens hen per beleidsdomein wie macht bezit (Keohane & Nye, 1973, pp. 160-161). Voor kleine staten betekent dit dat er verschillende mogelijkheden zijn om macht uit te oefenen in verschillende beleidsdomeinen. Een kleine staat kan op bijvoorbeeld militair gebied geen enkele zeggenschap hebben, terwijl als het om klimaatbeleid gaat, zij wel een flinke vinger in de pap kunnen hebben (Long, 2017, pp. 190-191). De manier waarop macht tot stand komt, kan dus volgens het liberalisme uiteenlopend zijn. Voor kleine staten zijn er vanuit het liberalisme twee belangrijke manieren waarop toch invloed kan worden uitgeoefend. In de eerste plaats door te participeren in IO's en daarnaast door het creëren van interdependentie met andere staten (Long, 2017, p. 190).

De mogelijkheid om op sommige beleidsterreinen toch macht te kunnen uitoefenen schrijven liberalisten voor een groot deel toe aan IO's. Er zijn meerdere manieren waarop IO's kleine staten van dienst kunnen zijn. Allereerst bieden ze kleine staten de mogelijkheid om binnen de organisatie coalities te vormen en meer solidair te worden met andere lidstaten (Long, 2017, p. 191). Daarnaast beschermen de IO's en het internationaal recht, waarop de meeste IO's gebaseerd zijn, de kleine staten tegen de grille van grotere staten in het internationale systeem. Het internationaal recht stimuleert het maken van betere afspraken onderling en dwingt staten deze na te leven. Op die manier ontstaat er een grotere afhankelijkheid tussen een kleine staat en andere staten, met als gevolg dat de laatstgenoemden meer rekening houden met de wensen van kleinere staten. Daarop voortbouwend kunnen kleine staten IO's gebruiken om hun autonomie te verstevigen ten aanzien van de grotere staten. De invloed die kan worden verworven via de IO's door interdependentie garandeert meer onafhankelijkheid voor kleine staten in hun gedrag ten aanzien van grotere staten in de internationale politiek en kan

daarmee de autonomie van kleine staten verstevigen. Belangrijk hierbij is dat kleine staten binnen IO's vaak even veel rechten hebben als grote staten door het bestaan van gelijk stemrecht. Elk land krijgt één stem ongeacht de grootte, waardoor kleine en grote staten gelijke inspraak hebben in afspraken en regelgeving. Als gevolg daarvan kunnen kleine staten IO's als instrument gebruiken om mede afspraken en regelgeving vorm geven. Zij kunnen dan inzetten op beleidsterreinen waar kleine staten macht en invloed kunnen uitoefenen, zoals internationale economie (Long, 2017, p. 192).

Nadelen van klein zijn

Participeren in IO's is voor kleine staten een belangrijke tactiek om een rol van betekenis te spelen ondanks hun grootte. Desondanks levert klein zijn ook nadelen op binnen een IO. Deze nadelen worden voornamelijk veroorzaakt door het lage populatieaantal van de kleine landen. Een gevolg hiervan is dat de bureaucratie van de landen klein is, en dat politici en vertegenwoordigers vaak meerdere posities vervullen (Corbett & Connell, 2015, p. 444; Panke, 2012, p. 389). Dit komt voort uit een gebrek aan goed opgeleid personeel, veroorzaakt doordat er weinig tot geen scholen en universiteiten in kleine staten zijn, waardoor de keuze in en kwaliteit van opleidingen beperkt zijn. Hierdoor zijn ministeries onderbezet en zijn de delegaties niet in staat de vaak complexe en technische documenten te begrijpen en verwerken. Daarnaast missen de delegaties belangrijke diplomatieke vaardigheden die essentieel zijn om te participeren binnen de IO's (Corbett & Connell, 2015, pp. 445-448; Pomfret, 2016, p. 425).

Daarnaast noemen Corbett en Connell (2015) de kosten van het reizen naar vergaderingen in New York en Genève. Deze kosten kunnen een probleem zijn voor kleine landen met weinig financiële mogelijkheden. Dit komt mede door de slechte infrastructuur binnen veel kleine staten. Er is hierdoor een beperkt aanbod vluchten, of slechte scheepvaartverbindingen (Yang, Cheng, Singh & Singh, 2016, p. 49). Als gevolg hiervan zijn vertegenwoordigers soms dagen onderweg naar vergaderingen, wat zorgt voor hoge kosten. Daarnaast gaat kostbare tijd verloren die gebruikt had kunnen worden om vergaderingen voor te bereiden (Corbett & Connell, 2015, p. 450).

Economie

Het liberalisme ziet, zoals eerder genoemd, macht niet alleen als het hebben van militaire mogelijkheden. Het legt de nadruk meer op economie als mogelijke bron van macht (Keohane & Nye, 1973, p. 158). Kleine staten staan voor een grotere uitdaging om goede economische

prestaties neer te zetten dan grotere staten. Factoren die hierbij een rol spelen zijn de kleine bevolking en een gebrek aan grondstoffen. Door het lage bevolkingsaantal is de binnenlandse markt te klein om op grote schaal te produceren. De productie is in dat geval minder efficiënt, omdat de vaste kosten en de kosten voor innovatie en ontwikkeling hoger zijn per product bij een kleine productie. Armstrong en Read (2003) noemen dit hun artikel een suboptimale economie (Armstrong & Read, 2003, p. 103). Met deze term wordt bedoeld dat het land niet kan voorzien in de behoeften van de eigen bevolking. Daarnaast merkt Katzenstein (2006) op dat de industrie in kleine staten meer gericht is op het winnen van grondstoffen en minder op het fabriceren van geavanceerde producten. Daarbij maakt hij de kanttekening dat dit verschil in productie kleiner wordt als een staat economisch sterker wordt (Katzenstein, 2006, pp. 203-204).

Door de suboptimaliteit van de economie van een kleine staat en doordat er een beperkt aantal grondstoffen aanwezig is, hebben kleine staten vaak maar enkele exportproducten. Het gevolg hiervan is dat een klein land afhankelijk zal zijn van import en handel voor zijn economische prestatie (Armstrong & Read, 2003, pp. 103-104; Prasad, 2013, p. 42-47; Handel, 2006, pp. 157-159). Katzenstein (2006) beschrijft in zijn artikel de afhankelijkheid van kleine staten van de internationale economie en de gevolgen daarvan. Volgens hem zorgt de afhankelijkheid van de wereldmarkt ervoor dat kleine staten handelsbeleid gaan voeren gericht op het stimuleren van vrijhandel (Katzenstein, 2006, pp. 203-204). Een tweede gevolg van de afhankelijkheid van de wereldmarkt is een afkeer van vergeldingen en protectionisme als handelsstrategieën (Katzenstein, 2006, p. 202). Het gebruik van dit soort strategieën raakt open economieën veel harder dan meer zelfvoorzienende economieën.

In het licht van de liberale theorie lijkt de Wereldhandelsorganisatie een zeer belangrijke organisatie voor kleine staten. Het biedt de voordelen van een IO en bevordert internationale handel, wat volgens het liberalisme belangrijke punten zijn voor kleine staten om invloed uit te kunnen oefenen in de internationale politiek.

De Wereldhandelsorganisatie kan een oplossing bieden voor de onzekerheden gecreëerd door de open economieën van kleine staten. De lidstaten van de Wereldhandelsorganisatie zetten zich samen in voor het stimuleren en liberaliseren van de wereldhandel. Kleine staten krijgen dankzij de organisatie de mogelijkheid om de regelgeving omtrent internationale handel te beïnvloeden. Binnen de organisatie heeft elke lidstaat één stem, ongeacht de grootte (Guan, 2014, p. 80). De organisatie verzekert de kleine staten hiermee van even veel invloed binnen het stemproces als de grotere machten. Voor het stimuleren en liberaliseren van handel is het

principe van non-discriminatie belangrijk. Volgens dat principe moet het handelstarief dat een lidstaat rekent voor alle andere lidstaten gelijk zijn. Daarnaast is het verboden voor overheden om binnenlandse bedrijven voor te trekken ten koste van buitenlandse bedrijven (Oatley, 2019, pp. 24-25). Dit principe beschermt kleine staten tegen protectionisme. Verder hebben de kleine en ontwikkelingsstaten binnen de WHO enkele voordelen weten te behalen ten opzichte van de andere lidstaten, zoals geprivilegieerde toegang tot de markten van de overige lidstaten. Dit maakt handel drijven voor de kleinere staten makkelijker (Morgan, 2015, p. 254). Het juridisch kader biedt daarnaast zekerheid aan investeerders. Er is minder kans op grote handelsconflicten tussen landen. Investeerders zullen daardoor eerder geneigd zijn te investeren in de kleine staten (Pomfret, 2016, p. 426).

Bovendien beschermt het mechanisme voor conflictenbeslechting de kleine staten wanneer zij het moeten opnemen tegen een grotere, machtigere staat. Dit verzekert kleine lidstaten ervan dat de regels niet worden gebroken door de grotere lidstaten en dat zij geen misbruik kunnen maken van hun machtspositie. Zo spande Antigua en Barbuda met succes een zaak aan tegen de Verenigde Staten in 2005, waardoor de VS genoodzaakt was zijn handelsbeleid aan te passen (Pomfret, 2016, pp. 425-426; Cooper, 2013, pp. 215-217).

In de literatuur is nog weinig aandacht geweest voor de relatie tussen kleine staten en de WHO, waarbij de geringe aandacht voornamelijk uitgaat naar de voordelen van lidmaatschap en niet zozeer naar de nadelen (Pomfret, 2016). De aanwezige literatuur richt zich met name op IO's in het algemeen, en niet specifiek op de WHO (Corbett & Cornell, 2015).

Probleemstelling en hypothese

Ondanks de problemen die kleine staten kunnen ondervinden van hun grootte, bestaat er een algemene aanname dat kleine staten toch lid worden van een internationale organisatie. De WHO zou dan één van de eerste organisaties zijn waar kleine staten lid van worden. De WHO is een belangrijk instrument voor kleine staten, doordat de IO de voordelen biedt van een internationale organisatie, gecombineerd met de voordelen van het stimuleren van handel, en biedt zo een oplossing voor de problemen van suboptimaliteit. Dit is belangrijk voor kleine staten om invloed uit te kunnen oefenen in de wereldpolitiek. Dat maakt de WHO een meest waarschijnlijke casus om lid van te worden voor kleine staten.

In de praktijk blijkt die aanname niet altijd op te gaan. Negen van de dertien kleine staten die geen lid zijn van de WHO zijn kleine staten (Wereldhandelsorganisatie, 2020; Verenigde Naties, 2020). In de bestaande literatuur ontbreekt een uitgebreide analyse van de problemen

omtrent lidmaatschap van de WHO voor kleine staten. Deze scriptie zal bijdragen aan het academisch debat door dat gat proberen op te vullen en daarmee proberen de bestaande theorie te verbeteren. Om dit te kunnen doen, zal in deze scriptie de vraag centraal staan:

Waarom besluiten sommige kleine staten om wel lid te worden van de Wereldhandelsorganisatie en andere niet?

De hoofdvraag zal worden beantwoord met behulp van drie hypothesen. Vanuit de theorie blijkt dat het lage inwonersaantal van kleine staten kan zorgen voor problemen bij diplomatieke vertegenwoordiging (Corbett & Connell, 2015, p. 444; Panke, 2012, p. 389).

Daarom zal de eerste hypothese die getest wordt luiden:

H1: Hoe kleiner de populatiegrootte, hoe kleiner de kans dat een kleine staat lid is van de WHO.

Vervolgens blijkt dat de hoge kosten van het vele reizen een obstakel kunnen vormen voor kleine staten om lid te worden van een IO (Corbett & Connell, 2015, p. 450). In het geval van de WHO gaat het om reizen naar het hoofdkantoor in Genève. Hieruit volgt de tweede hypothese die getest zal worden:

H2: Hoe langer de reisafstand naar Genève, hoe kleiner de kans dat een kleine staat lid is van de WHO.

Als laatste wordt de afhankelijkheid van handel genoemd als mogelijke invloed op de keuze van kleine staten. Als een land een sterk afhankelijk is van handel, is het voordelig om beschermd te worden door het institutionele raamwerk van de WHO (Armstrong & Read, 2003, pp. 103-104; Pomfret, 2016, pp. 425-426; Cooper, 2013, pp. 215-217). Daarom zal de laatste hypothese het volgende testen:

H3: Hoe kleiner de afhankelijkheid van handel, hoe kleiner de kans dat een kleine staat lid is van de WHO.

Conceptualisering

In deze scriptie wordt een staat gezien als een kleine staat als er aan twee voorwaarden wordt voldaan. Allereerst wordt een staat als dusdanig gezien als deze lid is van de Verenigde Naties. Het lidmaatschap van de VN geeft aan dat een staat erkend wordt binnen de internationale gemeenschap, waardoor er een bepaalde onafhankelijkheid in het buitenlandbeleid is. Daarnaast maakt het de toegang tot IO's makkelijker (Neumann & Gstöhl, 2006, pp. 24-25). Om vervolgens te bepalen of een staat klein is, wordt er in de literatuur naar verschillende factoren gekeken. De meest gebruikte factor is populatiegrootte,

maar ook landoppervlak en het nationaal inkomen worden vaak gebruikt (Crowards, 2002; Easterly & Kraay, 2000, pp. 2014-2015). In dit onderzoek zal populatiegrootte worden gebruikt als bepalende factor. Het probleem van een kleine populatie speelt niet alleen een rol in de economische suboptimaliteit van kleine staten, maar ook bij de problemen die zij ondervinden in diplomatieke vertegenwoordiging. Een kleine staat is in deze scriptie dus een lidstaat van de VN met een kleine populatiegrootte. De populatiegrens die wordt gebruikt, is gelijk aan die van de Wereldbank en de Commonwealth, namelijk minder dan 1,5 miljoen inwoners (Commonwealth, 2020; Wereldbank, 2020).

De afstand naar Genève wordt bepaald door de vluchtafstand per vliegtuig vanuit de kleine staat. Op deze manier wordt er ook onderscheid gemaakt tussen staten met goede vluchtverbindingen en minder goede vluchtverbindingen. De afstand wordt gemeten door te kijken naar de kortste totale vluchtduur vanuit de staat naar Genève. Dit is een optelsom van de duur van alle vluchten die noodzakelijk zijn om Genève te bereiken. Als er geen luchthaven aanwezig is binnen een staat, wordt er gezocht naar een alternatieve manier om Genève te bereiken, zoals een autorit of wordt de reis naar het dichtstbijzijnde vliegveld buiten de staat meegeteld.

Daarnaast is het belangrijk om afhankelijkheid van handel te definiëren. Een land wordt gezien als afhankelijk van handel als het grootste gedeelte van de totale economische opbrengst bestaat uit import en export. De indicator die hiervoor gebruikt wordt, geeft handel weer als percentage van het totale bruto binnenlands product (bbp) (Armstrong & Read, 2006, p. 105). Dit is een gangbare indicator, die ook door de Wereldbank wordt bijgehouden voor de meeste landen (Wereldbank, 2020).

Design & casusselectie

De hypotheses zullen getest worden met een zogenaamd *mixed methods design*. Dit houdt in dat er zowel een kwantitatieve analyse als een kwalitatieve analyse zal worden uitgevoerd. De manier waarop beide analyses gecombineerd worden, is beschreven door Lieberman (2005) en wordt door hem *nested analysis* genoemd (Lieberman, 2005, p. 436).

Het eerste deel van het onderzoek zal bestaan uit een kwantitatieve analyse van alle kleine staten. Er zijn 45 staten die voldoen aan de criteria gesteld in deze scriptie, namelijk lid van de VN en een populatie van 1,5 miljoen of minder (Wereldbank, 2018; Verenigde Naties, 2020). Van deze 45 staten zijn van Liechtenstein en Monaco geen gegevens te vinden over afhankelijkheid van handel. Met de overige 43 landen wordt een statistische analyse

uitgevoerd (zie tabel 1). Aan de hand van een logistische regressie wordt er een model gebouwd waarmee kan worden bepaald welke variabelen invloed hebben op de keuze om lid te worden van de WHO en in welke combinatie zij invloed hebben.

Tabel 1. Overzicht van de cases in de kwantitatieve analyse

Andorra	Equatoriaal Guinea	Marshall Eilanden	St. Kitts en Nevis
Antigua en Barbuda	Estland	Mauritius	St. Lucia
Bahama's	Eswatini	Micronesië	St. Vincent en de Grenadines
Barbados	Fiji	Montenegro	Suriname
Belize	Grenada	Nauru	Timor Leste
Bhutan	Guyana	Palau	Trinidad en Tobago
Brunei	Kaapverdië	Samoa	Tonga
Comoros	Kiribati	San Marino	Tuvalu
Cyprus	Luxemburg	Sao Tomé en Príncipe	Vanuatu
Djibouti	Malediven	Seychelles	IJsland
Dominica	Malta	Solomon Eilanden	

Data afkomstig van: Wereldbank, 2018d

Vervolgens wordt op basis van de uitkomst van de logistische regressie analyse bepaald welke landen in meer detail worden onderzocht in een kwalitatieve analyse. Als uit de logistische regressie duidelijk blijkt dat het statistische model de hypotheses bevestigt, zal een model testende casestudie worden uitgevoerd. Het doel hiervan is om aan de hand van cases te laten zien dat het statistische model goed verklarend is en meer inzicht te geven in de precieze verbanden. Het dient ter ondersteuning van de resultaten van de statistische analyse (Lieberman, 2007, pp. 441-442). Als het statistische model niet naar wens verklaart waarom kleine staten al dan niet lid worden van de WHO, zal het kwalitatieve deel helpen om te verklaren waarom de hypotheses niet bevestigd kunnen worden. Het doel is vervolgens om een nieuw model te vinden dat er wel in slaagt om de hoofdvraag te beantwoorden. In beide gevallen wordt pas na het uitvoeren van de statistische analyse gekozen welke cases er nader worden onderzocht (Lieberman, 2007, p. 443).

Onderzoeksmethode

Het onderzoek van deze scriptie zal beginnen met een kwantitatieve analyse om in kaart te brengen welke correlatie er bestaat tussen de verklarende variabelen. Omdat de afhankelijke variabele dichotoom is, zal een logistische regressie worden uitgevoerd over een zelf samengestelde database. Er zal gebruik worden gemaakt van bestaande data die worden samengevoegd in een nieuw gecreëerde database. In het regressiemodel worden respectievelijk populatiegrootte, reisafstand naar Genève en afhankelijkheid van handel ingevoerd. Vervolgens worden er van alle drie de onafhankelijke variabelen interactietermen gemaakt.

Daarnaast wordt er gecontroleerd op de invloed van enkele controlevariabelen. Een controlevariabele dient om te achterhalen of de onafhankelijke variabelen geen schijneffect hebben op de afhankelijke variabele, waarbij er een derde variabele is die de daadwerkelijke causale relatie beschrijft (Halperin & Heath, 2017, pp. 420-422). In deze logistische regressieanalyse wordt er allereerst gecontroleerd voor bbp per hoofd van de bevolking. Het idee hierachter is om te controleren of de economische welvaart van een land geen invloed heeft op de keuze om lid te worden van de WHO. Daarnaast wordt er gecontroleerd voor regio. Dit is een categorische variabelen met vier groepen, waarbij 1 = Afrika, 2 = Azië/Oceanië, 3 = Europa en 4 = Beide Amerika's. Door het geringe aantal cases in deze analyse, is ervoor gekozen om het aantal categorieën zo klein mogelijk te houden om te voorkomen dat er te veel categorieën worden toegepast op te weinig cases. Omdat dit de verklarende kracht van het statistische model zou doen verkleinen, is er voor gekozen om Azië en Oceanië, en beide Amerika's samen te voegen.

Het tweede deel van het onderzoek zal bestaan uit een kwalitatieve analyse. Het doel is om causaliteit aan te tonen en dieper in te gaan op mogelijk andere redenen die bepalend zijn voor een bepaald land bij het maken van de keuze om wel of niet lid te worden van de WHO. Omdat een kwantitatieve analyse slechts een oppervlakkige correlatie aantoont, blijft de complexe causale relatie verborgen. De kwalitatieve analyse wordt gebruikt om een meer diepgaand begrip te krijgen van de relatie tussen de indicatoren, iets dat bij een kwantitatieve analyse niet mogelijk is. Dit deel zal meer inzicht geven in de redenen van de politici en beleidsbepalers om wel of geen lid te worden van de WHO.

Er zal van de cases een economische analyse worden gemaakt, zodat er vervolgens aan de hand daarvan kan worden bepaald welke factoren er een rol hebben gespeeld in de keuze omtrent lidmaatschap van de WHO. De analyse zal worden gedaan met behulp van verschillende rapporten. Dit zijn zowel rapporten vrijgegeven door de regering van de landen

zelf, als rapporten van financiële organisaties zoals het IMF, de Wereldbank, de Aziatische Ontwikkelingsbank en de WHO. De rapporten geven een uitgebreide analyse van het economisch beleid en handelsstrategieën van de gekozen landen. Verder geven de rapporten de toekomstplannen en doelen van de regeringen weer aangaande economie, handel, sociale zaken en ontwikkeling. Omdat voor de keuze omtrent lidmaatschap voornamelijk het officiële standpunt van een regering van belang is, volstaat het gebruik van officiële documenten. De rapporten moeten een uitgebreid en allesomvattend beeld geven van de keuzes die de staten maken met betrekking tot lidmaatschap van de WHO. Wel moet er rekening mee worden gehouden dat in de meeste kleine landen de statistieken niet altijd accuraat bijgehouden waardoor de data kan afwijken van de werkelijkheid en er een vertekend beeld kan ontstaan (Internationaal Monetair Fonds, 2019, p. 14).

Kwantitatieve analyse

In het eerste deel van analyse worden de drie hypothesen getest aan de hand van een logistische regressie, uitgevoerd met alle 43 cases. De afhankelijke variabele is lidmaatschap van de WHO, een dichotome variabele. Landen die ten tijde van de analyse in het proces van het verkrijgen van lidmaatschap zijn, vallen onder de categorie “wel lid”. Dit omdat zij de intentie hebben om een lidmaatschap aan te gaan en het dus als voordelig beschouwen om lid te worden. De onafhankelijke variabelen zijn populatiegrootte, vliegduur naar Genève in uren en het gemiddelde percentage van handel als aandeel in het bbp vanaf 2007 tot het laatst beschikbare cijfer (zie de Appendix voor een overzicht van alle data per land). Alle drie de variabelen zijn interval-ratio variabelen. De uitkomst van de analyse is terug te vinden in tabel 2.

De analyse

Het eerste model in tabel 2 geeft de uitkomst van de logistische regressie weer van de drie onafhankelijke variabelen. Hieruit blijkt dat zowel vliegduur als afhankelijkheid van handel invloed hebben op de keus om lid te worden van de WHO. In beide gevallen is de b-coëfficiënt negatief. Voor vliegduur betekent dit dat als de vliegduur van een staat naar Genève een eenheid langer wordt, de kans groter wordt dat een staat geen lid is van de WHO. Eenzelfde verband bestaat voor de afhankelijkheid van handel. Als een staat meer afhankelijk is van handel, wordt de kans dat een staat geen lid is van de WHO groter. In beide gevallen is dit verband statistisch significant.

Uit de analyse blijkt dat er geen verband bestaat tussen de grootte van de populatie en de keuze om wel of geen lid te worden van de WHO.

Tabel 2. Logistische regressieanalyse van de kans op lidmaatschap van de WHO

	Model 1	Model 2	Model 3
(Constante)	7,951*	6,580	16,695
	(3,297)	(4,787)	(9680,213)
Populatie	0,000	0,000	0,001
	(0,000)	(0,000)	(0,001)
Vliegduur	-0,246*	0,204	1,316
	(0,099)	(0,299)	(1,103)
Handelsregime	-0,023*	0,001	0,030
	(0,010)	(0,025)	(0,078)
Vliegduur x Handelsregime		-0,005 (0,003)	-0,015 (0,012)
BBP per persoon			0,000 (0,000)
Continent (Ref = Afrika)			
Azië/Oceanië			7,742 (14410,879)
Europa			-17,096 (9680,210)
Beide Amerika's			-23,949 (9680,213)
-2LL	23,399	16,938	9,883
Cox en Snell's R ²	0,341	0,433	0,519
Nagelkerke R ²	0,552	0,701	0,840
N	43	43	43

Noot: binaire logistische regressiecoëfficiënten met standaardfouten tussen haakjes.

*** $p < 0,001$, ** $p < 0,01$, * $p < 0,05$.

Data opgevraagd van: Air France, Airlink eSwatini, Air Kiribati, Air Timor, Andorra Direct Bus, British Airways, China Airlines, Druk Air, Fiji Air, Google Flights, Google Maps, LIAT Airline, Nauru Airlines, Samoa Airways, Solomon Airlines, South African Airways, Swiss Air, TAP Portugal, de Verenigde Naties, Virgin Australia, de Wereldbank en de Wereldhandelsorganisatie.

Doordat blijkt dat er geen relatie bestaat tussen populatiegrootte en lidmaatschap van de WHO, kan de eerste hypothese worden verworpen. De tweede hypothese, die voorspelt dat een langere vliegduur een negatief effect heeft op de keuze om lid te worden van de WHO, lijkt te worden bevestigd door de regressieanalyse. Als laatste laat de analyse zien dat er een relatie bestaat tussen afhankelijkheid van handel en de keuze om lid te worden van de WHO, alleen precies de tegenovergestelde relatie van wat verwacht wordt in de hypothese. Om die reden moet de laatste hypothese, die stelt dat meer afhankelijkheid van handel leidt tot lidmaatschap van de WHO, worden verworpen maar is de relatie interessant om verder te onderzoeken.

Een interactie effect

Vervolgens is onderzocht of er een mogelijk interactie effect plaatsvindt tussen de onafhankelijke variabelen. Er is sprake van een interactievariabele als twee of meer onafhankelijke variabelen elkaar versterken. Er zijn drie mogelijke interactievariabelen die effect kunnen hebben: populatie met vliegduur, populatie met afhankelijkheid van handel en vliegduur met afhankelijkheid van handel. Na het onafhankelijk testen van de interactievariabelen blijken de eerste twee variabelen niet significant bij te dragen aan het verbeteren van het algehele model met respectievelijk $\chi^2 = 0,104$ met $p = 0,747$ en $\chi^2 = 1,094$ met $p = 0,297$. De laatste interactievariabele, vliegduur met afhankelijkheid van handel, blijkt wel significant bij te dragen aan het verbeteren van het algehele model met $\chi^2 = 6,491$ met $p = 0,011$. Om die reden is deze interactievariabele meegenomen in model 2 van de regressieanalyse.

Deze interactievariabele heeft een licht negatief effect, alhoewel dit niet statistisch significant is. Dit houdt in dat op het moment dat zowel de vliegduur langer wordt, als de afhankelijkheid van handel groter wordt, dat dan de kans kleiner wordt dat een staat lid is van de WHO. De interactievariabele laat dus zien dat de aanwezigheid van beide variabelen samen het effect versterkt. De keus om geen lid te worden lijkt zowel af te hangen van de vliegduur als de afhankelijkheid van handel.

Controlevariabelen

In het derde model is gekeken naar de invloed van enkele controle variabelen. In deze logistische regressieanalyse wordt er allereerst gecontroleerd voor bbp per hoofd van de bevolking. Daarnaast wordt er gecontroleerd voor regio. Beide controlevariabelen hebben geen significant effect op het model, zoals te zien is in model 3 van tabel 2. Welvaart heeft helemaal geen effect op het model, met een b-coëfficiënt gelijk aan nul. Er kan dus worden uitgesloten dat welvaart een effect heeft op de keus om lid te worden van de WHO in dit model. Regio heeft wel een effect op het model, alleen is dit niet statistisch significant.

Kortom: De kwantitatieve analyse bevestigt alleen de tweede hypothese en verworpt de andere twee. Daarnaast blijkt er een interactie effect te bestaan tussen de vliegduur naar Genève en de afhankelijkheid van handel van een kleine staat.

Betekenis van de resultaten voor de kwalitatieve analyse

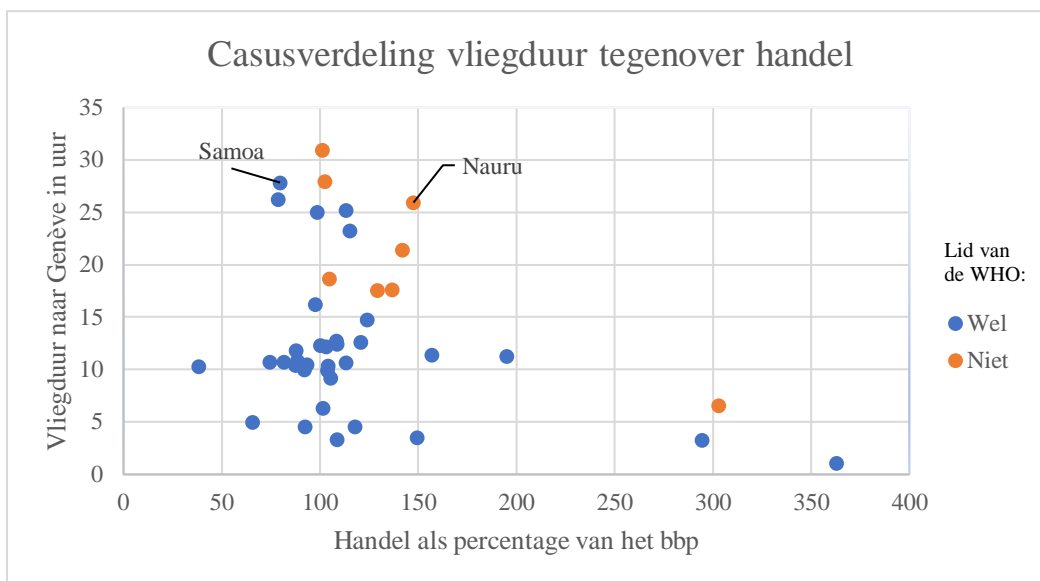
Het tweede en derde model laten geen significante verbanden zien tussen de onafhankelijke en afhankelijke variabelen. Een mogelijke verklaring hiervoor is het lage aantal cases en het hoge aantal verklarende variabelen. Omdat het niet mogelijk is om meer cases toe te voegen aan het model, zal een kwalitatieve analyse uitsluitend moeten geven over de relevantie van de effecten van vliegduur en afhankelijkheid van handel.

Daarnaast dient de kwalitatieve analyse voor het onderzoeken van de causaliteit. De logistische regressie toont namelijk slechts correlatie en geen causaliteit aan. In het bijzonder voor de variabele afhankelijkheid van handel dient het kwalitatieve deel om te onderzoeken waarom de hypothese niet wordt bevestigd en een tegengesteld verband laat zien. De kwalitatieve analyse biedt de mogelijkheid deze relatie te onderzoeken. De kwalitatieve analyse zal dus dienen om het model uit de kwantitatieve analyse te verbeteren.

Casusselectie kwalitatieve analyse

Op basis van de uitkomst van de logistische regressieanalyse worden twee landen geselecteerd om in meer detail te onderzoeken (Lieberman, 2005, p. 440). In het volgende deel zal worden gekeken naar Samoa en Nauru om te bevestigen dat een langere vliegduur en afhankelijkheid van handel een negatief effect hebben op de keuze om lid te worden. Omdat de hypothese over de afhankelijkheid van handel niet wordt bevestigd door het statistische model zal er aan de hand van het kwalitatieve deel worden geprobeerd het model te verbeteren. Lieberman (2005) noemt dit ook wel *model building Small N Analysis*. Het doel is om twee cases te kiezen die verschillende uitkomsten in de afhankelijke variabele hebben en waarvan minimaal één casus niet goed wordt voorspeld door het oude model (Lieberman, 2005, p. 443). In dit

geval wordt Samoa niet goed voorspeld door het model. Het is namelijk een land met een lange vliegduur en kleine afhankelijkheid van handel, dat desondanks toch lid is van de WHO, zoals te zien in grafiek 1. Samoa is daarom gekozen als eerste casus. Bij selectie van de tweede casus geldt vervolgens dat deze dus geen lid dient te zijn van de WHO. Daarnaast is ervoor gekozen om de cases te laten variëren in openheid van handel. Vliegduur wordt zo veel mogelijk gelijk gehouden. Op die manier kan worden onderzocht wat de invloed van beide variabelen is in relatie met lidmaatschap van de WHO. Aan de hand van die criteria, is Nauru gekozen als tweede casus (zie grafiek 1).

Grafiek 1. Casusverdeling vliegduur tegenover handel

Samoa

Het Polynesische staatje Samoa is gelegen in de Stille Oceaan en bestaat uit negen eilanden. De twee grootste eilanden, Savaii en Upolu vormen het grootste deel van de totale 2820 vierkante meter die Samoa beslaat. Het land, met ongeveer 200.000 inwoners, ligt in een regio die bekend staat om frequent natuurgeweld, deels veroorzaakt door klimaatverandering (Bank van Hawaï, 1997, p. 8; Wereldhandelsorganisatie, 2019a, p. 3). Het eiland verkreeg in 1961 zijn onafhankelijkheid van Nieuw Zeeland (Bank van Hawaï, 1997, p. 9).

Imports substitutie strategie (1961-1994)

Na de onafhankelijkheid van Samoa in 1961 heeft de overheid verschillende strategieën gevolgd om groei te bewerkstelligen. In de beginjaren is er ingezet op imports substitutie (Wereldbank, 1978, p. 15; Regering van Samoa, 2010, p. xiv). Het doel van deze strategie is om zo min mogelijk te hoeven importeren en in plaats daarvan het meeste zelf te produceren.

De export werd gereguleerd door de regering door gebruik te maken van productschappen (Wereldbank, 1978, p. 9). Dit soort productschappen kopen de producten van de boeren tegen een door de overheid bepaalde prijs en verkopen vervolgens de landbouwproducten op de wereldmarkt voor een veel hogere prijs (Oatley, 2016, pp. 128-129). De economie werd gedomineerd door de publieke sector en de industrie besloeg slechts 10% van het bbp (Wereldbank, 1978, p. 3; Regering van Samoa, 2001, pp. 11-12). Daarnaast werden er tariefmuren opgericht door de overheid, met hoge importtarieven van gemiddeld 30% (Wereldbank, 1978, p. 24).

Handel drijven was in deze periode lastig voor Samoa en de afhankelijkheid van handel laag, mede door de imports substitutie strategie die de import belemmerde, de productschappen die de export reguleerde, de geïsoleerde positie van het eiland en de kleine verscheidenheid aan exportproducten. Daarnaast droeg een slechte infrastructuur eraan bij dat het land niet competitief was op de internationale markt (Wereldbank, 1978, pp. 3-4). Lidmaatschap van een handelsorganisatie stond haaks op de economische strategie van Samoa en was nog niet realistisch.

Het liberaliseren van de economie (1994-1998)

Begin jaren negentig is Samoa zijn economische strategie gaan veranderen (Regering van Samoa, 2010, p. 2). De ontwikkeling van het land viel tegen. Gedurende de jaren 70 en 80 was Samoa een van de slechts presterende economieën in de Stille Oceaan. Na een aantal verwoestende natuurrampen in het begin van de jaren 90 koos Samoa ervoor om zich te richten op het stimuleren van export (Internationaal Monetair Fonds, 2003, p.4). Er vond een liberalisering van de economie plaats om deze nieuwe strategie te realiseren (Regering van Samoa, 2001, p. vi; Regering van Samoa, 2010, p. xviii). Een belangrijk onderdeel van de hervormingen was het verlagen van de importtarieven met bijna de helft. Daarnaast zijn zowel de inkomstenbelasting als de vennootschapsbelasting verlaagd, een belangrijke prikkel voor de groei van de private sector. Op monetair gebied is de centrale bank een meer terughoudende rol gaan spelen. De commerciële banken kregen de vrijheid om leningen uit te geven met rentes gebaseerd op de markt en op risico, in plaats van vooraf vastgesteld door de centrale bank (Wereldhandelsorganisatie, 1998, p. 2; Regering van Samoa, 2001, p. 12).

Daarnaast werd de infrastructuur sterk verbeterd, die aanzienlijke schade had ondervonden door het natuurgeweld. Dit heeft geleid tot het verbeteren en aanleggen van wegen, het ontwikkelen van de haven en het verbeteren van de water- en stroomvoorzieningen (Regering

van Samoa, 2003, p. 11). De ontwikkeling van een goede infrastructuur is essentieel voor het stimuleren van handel, omdat deze voorzieningen noodzakelijk zijn voor het verwerken en produceren van handelsproducten (Regering van Samoa, 2010, p. xix).

Toelating tot de WHO (1998-2012)

De aanvraag van Samoa voor lidmaatschap van de WHO in 1998 is voor het land een hulpmiddel geweest om de economie verder te liberaliseren. Het was dus een logische stap, die paste binnen de nieuwe economische strategie van Samoa in de jaren 90. Daarnaast diende het lidmaatschap ervoor om de private sector en industrie te stimuleren om de exportproductie uit Samoa competitief te maken op de wereldmarkt. (Wereldhandelsorganisatie, 2003, p. 2). Een andere reden voor lidmaatschap, volgens Samoa zelf, was om te kunnen leren van de grotere lidstaten van de WHO (Wereldhandelsorganisatie, 2000, p. 1).

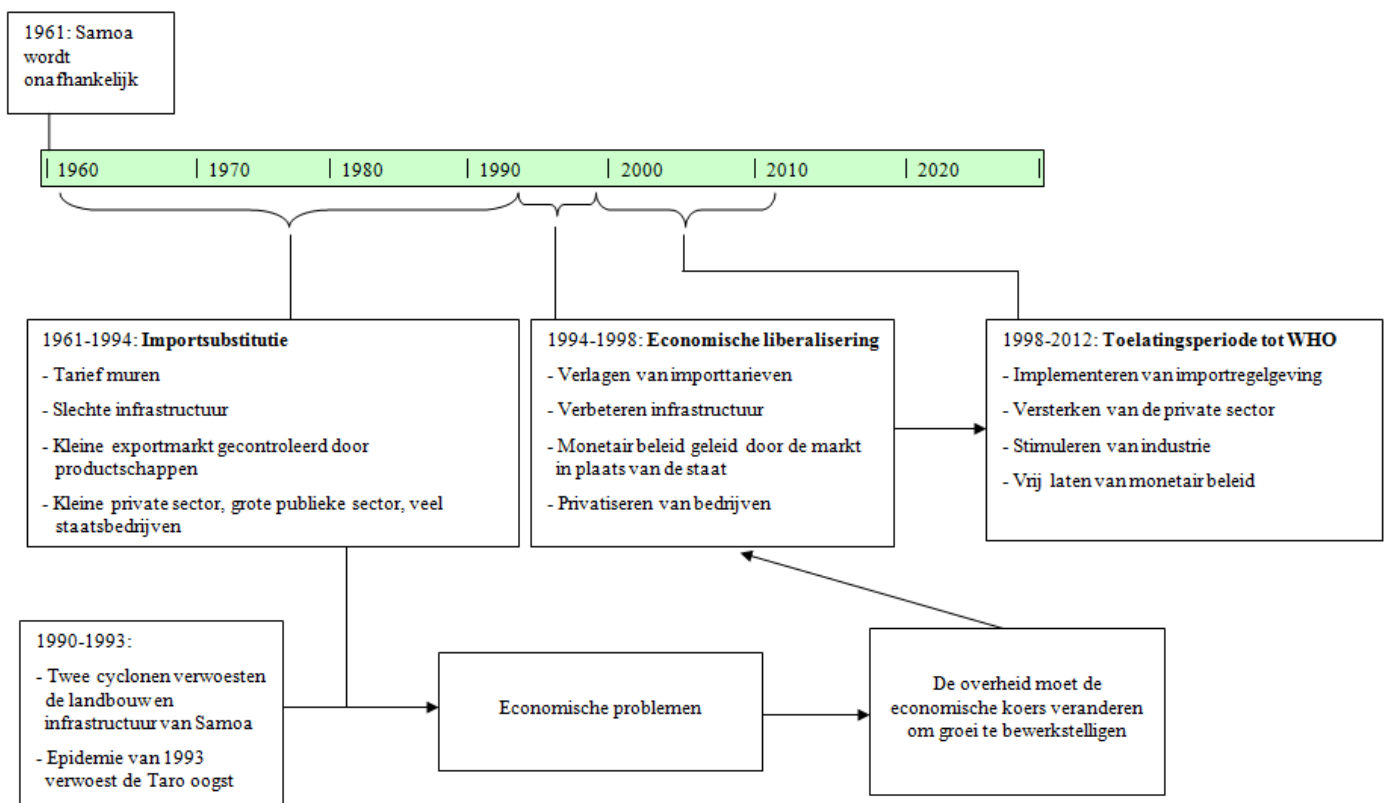
In de periode tussen 1998 en 2012 bereidde Samoa zich voor op het definitieve lidmaatschap en werden de nationale regelgeving omtrent handel en industrie in lijn gebracht met de reglementen van de WHO. Met behulp van de *Samoa Development Strategy* en de *National Export Strategy* uit respectievelijk 2008 en 2009 is het intellectueel eigendom beter beschermd en zijn er betere hygiëne en sanitaire reguleringen ingevoerd (Wereldhandelsorganisatie, 2003, pp. 2-6; Regering van Samoa, 2010, pp. xv-xvii).

Op monetair heeft de regering in deze periode de laatste restricties opgeheven op het handelen in vreemde valuta's, waardoor alle valuta's vrij kunnen worden aangekocht en verkocht in Samoa (Wereldhandelsorganisatie, 2003, p. 3). Het opheffen van dit soort restricties maakt het makkelijker om handel te drijven met buitenlandse bedrijven en maakt investeren voor buitenlandse investeerders aantrekkelijker.

Lidmaatschap van de WHO (2012-heden)

Sinds de toetreding van Samoa tot de WHO is het land door blijven gaan met het liberaliseren van de economie om economische groei te bewerkstelligen. Toch is de het aanbod aan exportproducten niet verder gediversifieerd, waardoor het aantal exportproducten vergelijkbaar is met voor de toelating tot de WHO. Desondanks heeft Samoa met jaarlijkse groeicijfers tussen de 3% en 4% de vruchten weten te plukken van de economische strategie die het heeft gevolgd sinds de jaren 90 (Wereldhandelsorganisatie, 2019a, p. 3). Voor Samoa is de WHO daarbij een belangrijk instrument geweest om het juiste beleid te kunnen voeren en te implementeren. Samoa heeft dankzij het lidmaatschap gebruik kunnen maken van de

expertise, faciliteiten en trainingsmogelijkheden die de WHO en de overige lidstaten te bieden hebben om zo een beter economisch beleid te kunnen voeren (Wereldhandelsorganisatie, 2019a, p. 6; Wereldhandelsorganisatie, 2019b, p. 12). Lidmaatschap heeft dus geholpen de private markt te ontwikkelen. Daarnaast heeft het geresulteerd in een sterke toename van zowel de export als de import van Samoa. In 1976 bedroeg de import 23.63 miljoen dollar en de export 5.35 miljoen dollar, in 2017 is dit gestegen tot respectievelijk 322.6 miljoen dollar en 35.6 miljoen dollar (Wereldbank, 1978, p. 27; Internationaal Monetair Fonds, 2019, p. 26). Lidmaatschap heeft dus niet geresulteerd in een sterke toename van de afhankelijkheid van handel doordat de private markt tegelijk versterkt werd. De weg van Samoa naar lidmaatschap is een logisch gevolg geweest van het veranderen van de handelsstrategie, zoals te zien is in de schematische weergaven in figuur 1.

Figuur 1. Tijdlijn economische ontwikkeling Samoa

Nauru

De kleine eilandstaat Nauru is gelegen in de Stille Oceaan en maakt deel uit van de Micronesische regio, 41 kilometer ten zuiden van de evenaar. Met een grootte van 21 vierkante kilometer en een populatie van 12,500 mensen, is de microstaat één van de kleinste

staten ter wereld. Qua populatie is het land bijna twintig keer kleiner dan Samoa (Aziatische Ontwikkelingsbank, 2007, p. 1; Internationaal Monetair Fonds, 2020, p. 4). Nauru werd onafhankelijk in 1968, na overheersing door opeenvolgend de Duitsers, Japanners en Australiërs. Vooral tussen Nauru en Australië zijn sterke banden blijven bestaan (Aziatische Ontwikkelingsbank, 2007, p. 3).

Sinds de onafhankelijkheid in 1968 is de fosfaatindustrie de belangrijkste inkomstenbron geweest voor Nauru tot de jaren 90. Het geld dat verdiend werd met de export werd opgeslagen in een fonds voor de toekomst. Echter, door mismanagement en corruptie zijn de winsten grotendeels gespendeerd aan het bekostigen van publieke projecten (Republiek van Nauru, 2005, p. ii; Aziatische Ontwikkelingsbank, 2014, p. 1). Halverwege de jaren 80 behaalde het eiland de grootste winsten uit de export van fosfaat en besloot de regering grote sommen geld te lenen van de Bank van Nauru, met een groeiende staatsschuld tot gevolg. Toen in de loop van de jaren 90 de fosfaatexport terugliep, kreeg het land als gevolg van het faillissement van de Bank van Nauru en het mismanagement van de fosfaatfondsen te maken met een economische crisis (Aziatische Ontwikkelingsbank, 2014, p. 1; Australisch Ministerie van Buitenlandse Zaken, 2012, p. 2).

Economische groei werd pas weer bewerkstelligd in 2007 toen er in Nauru vluchtelingen werden opgevangen in asielzoekerscentra voor Australië. Dit project, wat van 2001 tot 2007 liep en na een aantal jaar in 2012 weer is hervat, levert tussen de 30% en 40% op van het totale bbp van het land. Daarnaast is sinds 2007 de fosfaatexport weer toegenomen, wat verder heeft bijgedragen aan economische groei (Aziatische Ontwikkelingsbank, 2014, pp. 1-2; Internationaal Monetair Fonds, 2020, p. 23).

De economische structuur

De fosfaatexport heeft gezorgd voor onderontwikkeling van de private sector. De overheid stimuleerde het werken in de publieke sector, zodat een grote hoeveelheid publieke projecten konden worden uitgevoerd. Daarnaast werden de belangrijkste bedrijven in Nauru genationaliseerd (Aziatische Ontwikkelingsbank, 2007, p. 5). In 2014 werd slechts 6,7% van het bbp gegenereerd door de private sector en was 92% van de bevolking werkzaam in de publieke sector (Aziatische Ontwikkelingsbank, 2014, p. 2). Een groot deel van de opbrengsten werden gebruikt om grote publieke projecten op te zetten, waardoor de water- en elektriciteitsvoorziening door de staat zijn gefinancierd, net als de huizenvoorziening. Ook vluchten van Air Nauru zijn sterk gesubsidieerd (Aziatische Ontwikkelingsbank, 2014, p. 1).

Door de hoge winsten uit de fosfaatindustrie werd er tot 2014 geen inkomstenbelasting geheven en tot 2016 geen vennootschapsbelasting (Internationaal Monetair Fonds, 2020, p. 8). Het gebrek aan een goed ontwikkelde belastingstructuur maakt Nauru afhankelijk van leningen en ontwikkelingshulp vanuit het buitenland.

Het gevolg van een onderontwikkelde private sector is een grote afhankelijkheid van internationale handel. De binnenlandse markt is niet productief genoeg door gebrek aan concurrentie, waardoor er niet kan worden voorzien in de behoefte van de inwoners. Dit resulteert in een groot handelstekort en sterke afhankelijkheid van handel. De import is hoog, terwijl de export laag is omdat de exportproducten niet competitief zijn op de wereldmarkt. Dit komt doordat de productie sterk gesubsidieerd wordt. Hier kan de vergelijking worden gemaakt met Samoa voordat zij lid werden van de WHO, waar de private markt ook onderontwikkeld was. Wel verschilt de reden van onderontwikkeling tussen beide landen. In het geval van Samoa was daarnaast de import geminimaliseerd door het importsubsstitutie beleid.

Monetair beleid

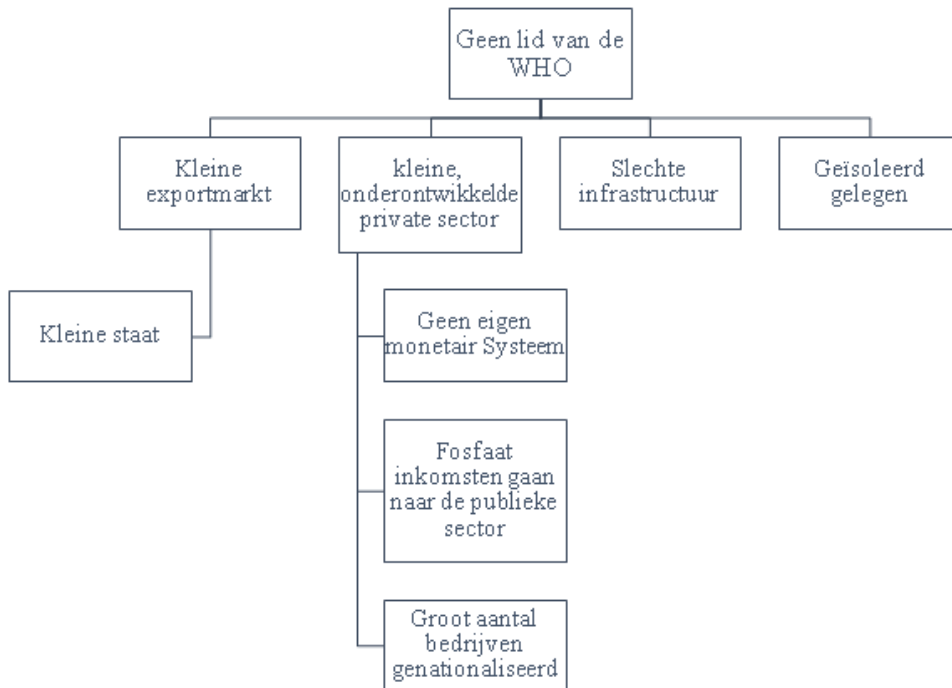
Nauru heeft geen eigen valuta, maar maakt gebruik van de Australische Dollar. Er kan daardoor geen gebruik worden gemaakt van devaluering van de valuta om export te stimuleren, zoals Samoa dit wel kan. Echter, door de kleine economie en institutionele capaciteit is het niet rendabel om een eigen valuta op te zetten en te onderhouden. Daarnaast is Australië de belangrijkste handelspartner van het land, waardoor het gebruik van dezelfde valuta onzekerheden in de wisselkoers wegneemt, wat handel en investeringen stimuleert (Aziatische Ontwikkelingsbank, 2007, pp. 9-10; Internationaal Monetair Fonds, 2020, p. 29).

Handelsproblemen

Er is een aantal redenen waarom Nauru moeite heeft om competitief te zijn op de internationale markt. Allereerst komt dit door de kleine verscheidenheid aan exportproducten, iets waar veel kleine staten last van hebben. Daarnaast zorgt de afgelegen locatie van het eiland ervoor dat Nauru geïsoleerd is van de internationale economische markten. Met deze twee belemmeringen heeft ook Samoa te maken, ondanks het lidmaatschap van de WHO. Een derde belemmering voor de handel is de slechte economische infrastructuur op het eiland. De wegen en havens, maar ook bijvoorbeeld de stroomvoorzieningen van Nauru zijn niet toereikend genoeg om op een competitieve manier te handelen en staan groei in de export en private sector in de weg (Verenigde Naties, 2019, p. 9; Internationaal Monetair Fonds, 2020,

p. 29). Als laatste zorgt de slecht ontwikkelde private sector er zoals eerder genoemd voor dat handel en export belemmerd worden (Internationaal Monetair Fonds, 2020, p. 29).

De keuze van Nauru om geen lid te worden van de WHO is logisch te begrijpen, wanneer de handelsproblemen van het land schematisch in beeld worden gebracht, zoals gedaan is in figuur 2. Het is voor Nauru niet voordelig om lid te worden van de WHO, als de exportproducten internationaal niet competitief zijn. Het hoge percentage handel als aandeel van de bbp van Nauru bestaat grotendeels uit import (83,8% in 2019) en de opvang van vluchtelingen (36,5% in 2019). Export is slechts 6% (Internationaal, Monetair Fonds, 2020, p. 23). Ook al is Nauru dus wel sterk afhankelijk van de import, als de economische infrastructuur niet toereikend is, heeft lidmaatschap van de WHO geen zin, omdat de extra handel gegenereerd door lidmaatschap simpelweg niet verwerkt kan worden.

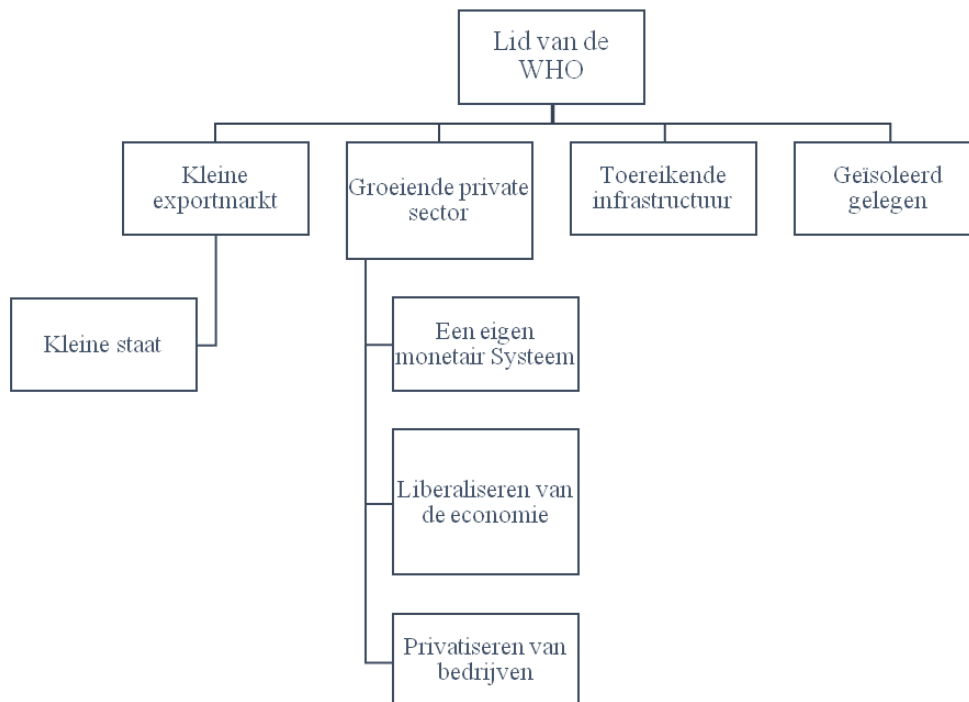

Figuur 2. Schematische weergave van de keuze van Nauru om geen lid te worden van de WHO

De beslissende factoren voor lidmaatschap

Uit de casestudies blijken twee factoren doorslaggevend te zijn voor de keuze om al dan niet lid te worden van de WHO: de ontwikkeling van de private sector en de ontwikkeling van de economische infrastructuur. Voor Samoa en Nauru was lidmaatschap niet voordelig op het

moment dat zowel de private sector als de economische infrastructuur onderontwikkeld waren. Nadat Samoa zijn economische beleid aanpaste en de beide factoren actief ging ontwikkelen, werd lidmaatschap een middel om het nieuwe economische beleid te ondersteunen (zie figuur 3). Er kan worden geconcludeerd dat zowel de ontwikkeling van de private markt als de ontwikkeling van de infrastructuur beslissend zijn voor de keuze om lid te worden van de WHO.

Figuur 3. Schematische weergave van de keuze van Samoa om lid te worden van de WHO

Conclusie

Na het uitvoeren van de analyse kunnen een paar belangrijke punten worden opgemerkt. Allereerst blijkt uit de regressie analyse dat populatiegrootte geen effect heeft op de keuze om lid te worden van de Wereldhandelsorganisatie, waarmee de eerste hypothese is ontkracht. Waar Armstrong en Read (2003) laten zien dat kleine staten door hun kleine populatie problemen kunnen ondervinden bij lidmaatschap van IO's in vergelijking met grote staten, blijkt dit verschil voor kleine staten onderling, voor de WHO niet te bestaan. Een tweede belangrijke bevinding bevestigt de hypothese dat vliegduur een negatief effect heeft op de

keus om lid te worden. Als een staat verder weg ligt van Genève, zal de staat minder snel lid worden van de WHO. Zowel de eerste bevinding als de tweede bevinding zijn getest over de hele populatie van kleine staten en dus toepasbaar op alle VN lidstaten met minder dan 1,5 miljoen inwoners. Ook voor toekomstige kleine staten zijn deze bevindingen van toepassing. De laatste belangrijke bevinding toont aan dat voor kleine staten met een lagere afhankelijkheid van handel de kans op lidmaatschap van de WHO groter is, het tegenovergestelde van de geformuleerde derde hypothese. Door de analyse van Samoa en Nauru is aangetoond dat deze relatie wordt verklaard door de ontwikkeling van de private sector en de economische infrastructuur.

Bij een slechte ontwikkeling van de private sector en de economische infrastructuur is de afhankelijkheid van handel hoger doordat de binnenlandse markt weinig produceert onder die omstandigheden. Er is een hoge mate van import nodig om de tekortkomingen van de kleine binnenlandse markt op te vullen. Daarnaast kan er door de lage ontwikkeling niet geprofiteerd worden van de groeiende handel als gevolg van het lidmaatschap van de WHO. Door de slechte ontwikkeling van de private sector en de infrastructuur kan groeiende handel niet worden verwerkt en zijn exportproducten niet internationaal competitief. Lidmaatschap is dan niet voordelig. Omdat de cases zijn geselecteerd op afhankelijkheid van handel en lange vliegduur, zijn de resultaten slechts toe te passen op kleine landen gelegen op een lange vliegafstand van Genève.

Deze scriptie is in lijn met de bevindingen van Corbett en Connell (2015), die stellen dat vliegduur een probleem is voor kleine staten en een negatieve impact heeft op de keuze voor lidmaatschap. In de literatuur is er weinig aandacht geweest voor de mogelijke belemmering van participatie in IO's door kleine staten als gevolg van binnenlandse economische structuren. De scriptie laat zien dat deze structuren een belangrijke rol spelen en beter moeten worden bestudeerd om het gedrag van kleine staten te begrijpen. Daarnaast ondersteunen de resultaten dat lidmaatschap van de WHO voor kleine staten onder de juiste omstandigheden waardevol is en dat kleine staten daardoor een rol kunnen spelen binnen de internationale economie. Daarmee past de scriptie binnen de literatuur die de waarde van kleine staten binnen IO's benoemt.

Er zijn enkele zwakke punten in dit onderzoek waar rekening mee moet worden gehouden bij het gebruik en interpretatie van de resultaten. Een eerste punt is de kleine hoeveelheid cases. Hierdoor was er vermoedelijk onvoldoende power in de statistische analyse. Daarnaast moet rekening worden gehouden met de wisselende betrouwbaarheid van de statistiek, zoals eerder

al benoemd. Verder zijn er voor deze kleine landen weinig economische rapporten of beleidsplannen beschikbaar. Er is geprobeerd dit probleem op te lossen door het uitvoeren van interviews. Echter, in de praktijk is het lastig gebleken om vertegenwoordigers te bereiken om interviews af te nemen, wat verder werd bemoeilijkt door de Coronacrisis ten tijde van het onderzoek. Dit had echter wel de betrouwbaarheid van dit onderzoek verbeterd.

Vanuit bovengenoemde zwakke punten komen enkele mogelijkheden voor vervolgonderzoek naar voren. Allereerst kan het kwantitatieve onderzoek worden uitgebreid met een longitudinaal element. Op die manier neemt de statistische power van het model toe en kan er in beeld worden gebracht hoe de economische omstandigheden veranderen vóór en na lidmaatschap over de gehele populatie kleine staten.

Daarnaast viel het buiten het bereik van deze scriptie om in detail het toelatingsproces van de lidstaten te onderzoeken. Omdat de scriptie ondersteunt dat het lidmaatschap van kleine staten van waarde is voor de WHO, is er meer onderzoek nodig om te zien of de procedure van lidmaatschap voor kleine staten kan worden verbeterd en of de WHO en haar lidstaten dit beter kunnen faciliteren.

Literatuurlijst

Air France. Opgevraagd op 25 april 2020 van: <https://www.airfrance.nl/>

Airlink eSwatini. Opgevraagd op 25 april 2020 van:

<https://www.flyairlink.com/destinations/flights-to-sikhuphe>

Air Kiribati. Opgevraagd op 24 april 2020 van: <http://www.airkiribati.com.ki/>

Air Timor. Opgevraagd op 24 april 2020 van: <https://air-timor.tl/>

Andorra Direct Bus. Opgevraagd op 24 april 2020 van: <https://www.andorradirectbus.es/en>

Armstrong, H. W., & Read, R. (2003). The Determinants of Economic Growth in Small States. *The Round Table*, 368, pp. 99-124.

Australisch Ministerie van Buitenlandse Zaken en Handel. (2012). *Aid Program Performance Report 2012-2013 Nauru*. Geraadpleegd van:

<https://www.dfat.gov.au/sites/default/files/nauru-appr-2012-13.pdf>

Aziatische Ontwikkelingsbank. (2007). *Country Economic Report: Nauru*. Geraadpleegd op:

<https://www.adb.org/sites/default/files/institutional-document/33611/files/cer-nau-2007.pdf>

Aziatische Ontwikkelingsbank. (2014). *Fiscal Sustainability Reform Program RRP Nauru: Economic and Fiscal Analysis*. Geraadpleegd op:

<https://www.adb.org/sites/default/files/linked-documents/48478-001-efa.pdf>

Bank van Hawaii. (1997). *Western Samoa: Economic Report, March 1997*. Geraadpleegd op:

https://www.eastwestcenter.org/fileadmin/resources/pidp/jcc/sam_97.pdf

British Airways. Opgevraagd op 25 april 2020 van:

https://www.britishairways.com/travel/home/public/en_nl/

Browning, C.S. (2006). Small, Smart and Salient? Rethinking Identity in the Small States Literature. *Cambridge Review of International Affairs*, 19(4), pp. 669-684.

China Airlines. Opgevraagd op 24 april 2020 van: <https://www.china-airlines.com/nl/nl>

Commonwealth. (2020). *Small States*. Geraadpleegd op: <https://thecommonwealth.org/our-work/small-states>

- Cooper, A. F. (2013). Confronting Vulnerability through Resilient Diplomacy: Antigua and the WTO Internet Gambling Dispute with the United States (pp. 207-218). In: Cooper, F. A. & Shaw, T. M. (eds.) (2013). *The Diplomacy of Small States: Between Vulnerability and Resilience*. Houndmills: Palgrave Macmillan.
- Corbett, J., & Connell, J. (2015). All the World is a Stage: Global Governance, Human Resources, and the 'Problem' of Smallness. *The Pacific Review*, 28 (3), pp. 435-459.
- Druk Air. Opgevraagd op 25 april 2020 van: <https://www.drukair.com.bt/>
- Easterly, W., & Kraay, A. (2000). Small States, Small Problems? Income, Growth, and Volatility in Small States. *World Development*, 28 (11), pp. 2013-2027.
- Fiji Airways. Opgevraagd op 24 april 2020 van: <https://www.fijiairways.com/en-fj/>
- Google Flights. Opgevraagd op 26 april 2020 van: <https://www.google.com/flights>
- Google Maps. Opgevraagd op 25 april 2020 van: <https://www.google.nl/maps/>
- Guan, W. (2014). Consensus Yet Not Consented: A Critique of the WTO Decision-Making by Consensus. *Journal of International Economic Law*, 1 (17), pp. 77-104.
- Halperin, S. & Heath, H. (2017). *Political Research: Methods and Practical Skills*. New York: Oxford University Press.
- Handel, M. (2006). Weak States in the International System (pp. 149-192). In Ingebritsen, C., Neumann, I.B., Gstöhl, S. & Beyer, J. (eds.) (2006). *Small States in International Relations*. Reykjavik: University of Iceland Press.
- Internationaal Monetair Fonds. (2003). *Samoa: 2003 Article IV Consultation – Staff Report; Staff Statement; Public Information Notice on the Executive Board Discussion; and Statement by the Executive Director for Samoa*. Geraadpleegd op: <https://www.imf.org/en/Publications/CR/Issues/2016/12/30/Samoa-Staff-Report-for-the-2003-Article-IV-Consultation-16687>
- Internationaal Monetair Fonds. (2019). *Samoa: 2019 Article IV Consultation - Press Release; Staff Report; Staff Statement; and Statement by the Executive Director for Samoa*. Geraadpleegd op: <https://www.imf.org/en/Publications/CR/Issues/2019/05/17/Samoa-2019-Article-IV-Consultation-Press-release-Staff-Report-Staff-Statement-and-Statement-46906>

- Internationaal Monetair Fonds. (2020). *Republic of Nauru: 2019 Article IV Consultation – Press Release; Staff Report; and Statement by the Executive Director for the Republic of Nauru*. Geraadpleegd op:
<https://www.imf.org/en/Publications/CR/Issues/2020/01/29/Republic-of-Nauru-2019-Article-IV-Consultation-Press-Release-Staff-Report-and-Statement-by-49001>
- Katzenstein, P. J. (2006). Small States in World Markets: Industrial Policy in Europe (pp. 193-217). In Ingebritsen, C., Neumann, I.B., Gstöhl, S. & Beyer, J. (eds.) (2006). *Small States in International Relations*. Reykjavik: University of Iceland Press.
- Keohane, R.O. (2006). Lilliputians' Dilemmas: Small States in International Politics (pp. 55-76). In Ingebritsen, C., Neumann, I.B., Gstöhl, S. & Beyer, J. (eds.) (2006). *Small States in International Relations*. Reykjavik: University of Iceland Press.
- Long, T. (2017). Small States, Great Power? Gaining Influence Through Intrinsic, Derivative, and Collective Power. *International Studies Review*, 19 (2), pp. 185-205.
- LIAT Airline. Opgevraagd op 25 april 2020 van: <https://www.liat.com/>
- Lieberman, E.S. (2005). Nested Analysis as a Mixed-Method Strategy for Comparative Research. *American Political Science Review*, 3 (99), pp. 435-452.
- Morgan, W. (2015). Negotiating Power in Contemporary Pacific Trade Diplomacy. In: Frey, G., & Tarte, S. (eds.) (2015). *The New Pacific Diplomacy*. ANU Press.
- Nauru Airlines. Opgevraagd op 25 april 2020 van: <https://www.nauruair.com/>
- Neumann, I. B. & Gstöhl, S. (2006). Introduction: Lilliputians in Gulliver's world? (pp. 3-36). In Ingebritsen, C., Neumann, I.B., Gstöhl, S. & Beyer, J. (eds.) (2006). *Small States in International Relations*. Reykjavik: University of Iceland Press.
- Oatley, T. (2019). *International Political Economy*. New York: Routledge.
- Panke, D. (2012). Dwarfs in International Negotiations: How Small States Make Their Voices Heard. *Cambridge Review of International Affairs*, 20 (3), pp. 313-328.
- Pomfret, R. (2016). Multilateralism and Regionalism in the South Pacific: World Trade Organization and Regional Fora as Complementary Institutions for Trade Facilitation. *Asia & the Pacific Policy Studies*, 3 (3), pp. 420-429.

- Prasad, N. (2013). Small but Smart: Small States in the Global System (pp. 41-64). In: Cooper, F. A. & Shaw, T. M. (eds.) (2013). *The Diplomacy of Small States: Between Vulnerability and Resilience*. Houndmills: Palgrave Macmillan.
- Regering van Nauru. (2005). *Nauru National Sustainable Development Strategy 2005-2025: Partnerships for Quality of Life*. Geraadpleegd op: https://nauru-data.sprep.org/system/files/nauru_development_strategy_2025_en_2005.pdf
- Regering van Samoa. (2001). *Action Programme Samoa*. Geraadpleegd op: <https://unctad.org/en/Docs/aconf191cp19sam.en.pdf>
- Regering van Samoa. (2010). *Diagnostic Trade Integration Study Volume I & II: December 2010*. Geraadpleegd op: <https://www.oecd.org/aidfortrade/countryprofiles/dtis/Samoa-DTIS-2010.pdf>
- Samoa Airways. Opgevraagd op 25 april 2020 van: <https://samoairways.com/>
- Solomon Airlines. Opgevraagd op 25 april 2020 van: <https://www.flysolomons.com/>
- South African Airways. Opgevraagd op 25 april 2020 van: <https://www.flysaa.com/>
- Sutton, P. (2011). The Concept of Small States in the International Political Economy. *The Round Table*, 367, pp. 99-124.
- Swiss Air. Opgevraagd op 24 april 2020 van: <https://www.swiss.com/ch/en>
- TAP Portugal. Opgevraagd op 25 april 2020 van: <https://www.flytap.com/en-nl/?v=m>
- Verenigde Naties. (2018a). *General Profile: San Marino*. Opgevraagd van: <https://unctadstat.unctad.org/CountryProfile/GeneralProfile/en-GB/674/index.html>
- Verenigde Naties. (2018b). *General Profile: Sao Tome and Principe*. Opgevraagd van: <https://unctadstat.unctad.org/CountryProfile/GeneralProfile/en-GB/678/index.html>
- Verenigde Naties. (2018c). *General Profile: Tuvalu*. Opgevraagd van: <https://unctadstat.unctad.org/CountryProfile/GeneralProfile/en-GB/798/index.html>
- Verenigde Naties. (2019). *United Nations General Assembly Seventy-fourth Session; 8th Plenary Meeting; Thursday, 26 September 2019, 3 p.m. New York: Official Records*. Geraadpleegd op: <https://undocs.org/en/A/74/PV.8>

Verenigde Naties. (2020). *Member States*. Geraadpleegd op: <https://www.un.org/en/member-states/>

Virgin Australia. Opgevraagd op 25 april 2020 van: <https://www.virginaustralia.com/eu/en/>

Wereldbank. (1978). *Western Samoa: Development Issues and Prospects*. Geraadpleegd op: <http://documents.worldbank.org/curated/en/767921468107074622/pdf/multi0page.pdf>

Wereldbank. (2018a). *GDP per Capita*. Opgevraagd van: <https://data.worldbank.org/indicator/NY.GDP.PCAP.CD>

Wereldbank. (2018b). *Population, total*. Opgevraagd van: <https://data.worldbank.org/indicator/SP.POP.TOTL>

Wereldbank. (2018c). *Trade (% Of GDP), % Of GDP*. Opgevraagd van: https://tcdata360.worldbank.org/indicators/NE.TRD.GNFS.ZS?country=ISL&indicator=1127&countries=BRA&viz=line_chart&years=1960,2018

Wereldbank. (2018d). *World Development Indicators: Population* [databank]. Geraadpleegd op: <https://databank.worldbank.org/reports.aspx?source=2&series=SP.POP.TOTL&country=>

Wereldbank. (2020). *The World Bank in Small States*. Geraadpleegd op: <https://www.worldbank.org/en/country/smallstates/overview>

Wereldhandelsorganisatie. (1998). *General Council Meeting of 15,16 and 22 July 1998*. Geraadpleegd op: https://www.wto.org/english/thewto_e/acc_e/a1_samoa_e.htm

Wereldhandelsorganisatie. (2000). *Accession of Samoa: Memorandum on the Foreign Trade Regime*. Geraadpleegd op: https://www.wto.org/english/thewto_e/acc_e/a1_samoa_e.htm

Wereldhandelsorganisatie. (2003). *Draft Report of the Working Party on the Accession of Samoa to the World Trade Organisation*. Geraadpleegd op: https://www.wto.org/english/thewto_e/acc_e/a1_samoa_e.htm

Wereldhandelsorganisatie. (2019a). *Trade Policy Review: Report by Samoa*. Geraadpleegd op: https://www.wto.org/english/tratop_e/tpr_e/g386_e.pdf

Wereldhandelsorganisatie. (2019b). *Trade Policy Review: Report by the Secretariat: Samoa*. Geraadpleegd op: https://www.wto.org/english/tratop_e/tpr_e/s386_e.pdf

Wereldhandelsorganisatie. (2020). *Members and Observers*. Geraadpleegd op:

https://www.wto.org/english/thewto_e/whatis_e/tif_e/org6_e.htm

Yang, Y., Chen, H., Sing, S.R., & Sing, B. (2016). The Pacific Speed of Growth: How Fast Can it Be and What Determines it? In: Khor, H.E., Kronenberg, R.P., & Tumbarello, P. (eds.) (2016). *Resilience and Growth in the Small States of the Pacific*. Washington, D.C.: International Monetary Fund.

Appendix

Compleet dataoverzicht per land

Land	Lid van de WHO (ja/nee)	Populatie	Vliegduur in uur naar Genève	Handel als % van het bbp	Bbp per inwoner in Amerikaanse Dollar	Regio
Andorra	Ja	77006	5,00	65,70	42029,8	Europa
Antigua en Barbuda	Ja	96286	9,92	103,74	16727,0	Beide Amerika's
Bahama's	Ja	385640	10,70	81,74	32217,9	Beide Amerika's
Barbados	Ja	286641	10,42	87,56	17949,3	Beide Amerika's
Belize	Ja	383071	12,62	120,84	4884,7	Beide Amerika's
Brunei	Ja	428962	16,25	97,70	31628,3	Azië/Oceanië
Bhutan	Ja	754394	12,33	100,07	3243,2	Azië/Oceanië
Comoros	Ja	795592	10,27	38,19	1415,3	Afrika
Cyprus	Ja	1170187	4,58	117,63	28689,7	Azië/Oceanië
Djibouti	Ja	929112	9,17	105,25	3082,5	Afrika
Dominica	Ja	71307	10,50	93,38	7691,3	Beide Amerika's
Equatoriaal Guinea	Ja	1215179	10,67	113,22	10261,8	Afrika
Estland	Ja	1315790	3,50	149,51	23266,3	Europa
Eswatini	Ja	1113984	12,75	108,33	4146,0	Afrika
Fiji	Ja	872399	23,25	115,30	6267,0	Azië/Oceanië
Grenada	Ja	110261	11,83	87,79	10640,5	Beide Amerika's
Guyana	Ja	771366	14,77	124,04	4979,0	Beide Amerika's

Kaapverdië	Ja	531146	6,33	101,59	3635,4	Afrika
Kiribati	Nee	112524	27,92	102,37	1625,3	Azië/Oceanië
Liechtenstein	Ja	37658	3,95	1,00	165028,2	Europa
Luxemburg	Ja	582014	1,08	362,82	116639,9	Europa
Malediven	Ja	475513	11,42	156,81	10330,6	Azië/Oceanië
Malta	Ja	455356	3,25	294,51	30098,3	Europa
Marshall Eilanden	Nee	57735	21,42	141,86	3788,2	Azië/Oceanië
Mauritius	Ja	1263473	12,42	108,74	11238,7	Afrika
Micronesië	Nee	110215	18,67	104,91	3568,3	Azië/Oceanië
Monaco	Nee	38070	1,00	1,00	185741,3	Europa
Montenegro	Ja	622303	3,33	108,66	8844,2	Europa
Nauru	Nee	13049	25,92	147,60	9888,9	Azië/Oceanië
Palau	Nee	17725	17,58	129,16	15859,4	Azië/Oceanië
Samoa	Ja	194535	27,83	79,71	4183,4	Azië/Oceanië
San Marino	Nee	33504	6,57	303,00	48494,6	Europa
Sao Tomé en Príncipe	Ja	203227	10,75	74,58	2001,1	Afrika
Seychelles	Ja	94677	11,27	194,88	16433,9	Afrika
Solomon Eilanden	Ja	619437	25,17	113,24	2137,7	Azië/Oceanië
St. Kitts en Nevis	Ja	51625	10,83	88,40	19275,4	Beide Amerika's
St. Lucia	Ja	180024	10,00	92,12	10566,0	Beide Amerika's
St. Vincent en de Grenadines	Ja	109459	10,50	88,96	7361,4	Beide Amerika's
Suriname	Ja	564888	10,33	103,97	6234,0	Beide Amerika's
Timor Leste	Nee	1219288	17,65	136,62	2035,5	Azië/Oceanië
Trinidad en Tobago	Ja	1377564	12,17	103,28	17129,9	Beide Amerika's

Tonga	Ja	101133	26,25	78,66	4364,0	Azië/Oceanië
Tuvalu	Nee	11225	30,92	101,09	3700,7	Azië/oceanië
Vanuatu	Ja	278330	25,00	98,41	3123,9	Azië/Oceanië
IJsland	Ja	335439	4,58	92,36	73191,1	Europa

Data opgevraagd van: Air France, AirlinK eSwatini, Air Kiribati, Air Timor, Andorra Direct Bus, British Airways, China Airlines, Druk Air, Fiji Air, Google Flights, Google Maps, LIAT Airline, Nauru Airlines, Samoa Airways, Solomon Airlines, South African Airways, Swiss Air, TAP Portugal, de Verenigde Naties, Virgin Australia, de Wereldbank en de Wereldhandelsorganisatie.